

В този смисъл определящи за Сливенско, независимо, че епопът в него /а това се отнася и конкретно за хайдушкия фолклор като цяло/ носи всички белези на общоетническата ни традиция,⁵² са особености, характерни само за региона, обусловени и от специфичното му историческо развитие, съпроводено с особен драматизъм,⁵³ стимулирало силно хайдутство,⁵⁴ което в голяма степен е основа за изграждане на местен фолклорен цикъл за хайдутина.⁵⁵

Изграждането на този цикъл следва принципа на динамичната адекватност на фолклорните произведения спрямо регионалния и локален вариант на историческата ситуация. Или казано иначе, в определена степен те отразяват регионалните и локални варианти на историческите явления и процеси.

Регионалното изследване на хайдушкия фолклор има смисъл и заради това, че често пъти песенни мотиви и сюжети, имащи чисто частен характер, отразявайки отделни конкретни и не толкова значими случки и събития постепенно се осмислят в нов идеен план, добиват ново съдържание и участвуват в изграждането на системен сюжетно, тематично и идейно обединен хайдушки цикъл. Много от тези мотиви преди да се развият в общорегионален или общоетнически аспект битуват на локално селищно и родово равнище и притежават конкретна информация за тях.

Основната цел на настоящото изследване определя и задачите, които то трябва да разреши.

Първата важна задача се отнася до отношението хайдушки фолклор - хайдутство.

Към решаването на тази задача може би трябва да се подходи с мисълта за специфичността на съдържанието и относителната самостоятелност на развитие на двете явления. Тази специфичност ги определя и числи към отделни системи в обществения развой- етнохудожествената и етносоциалната, обединени от състоянието на робство или по- точно това състояние е определящо за развитието на тези системи, чийто израз са посочените явления.